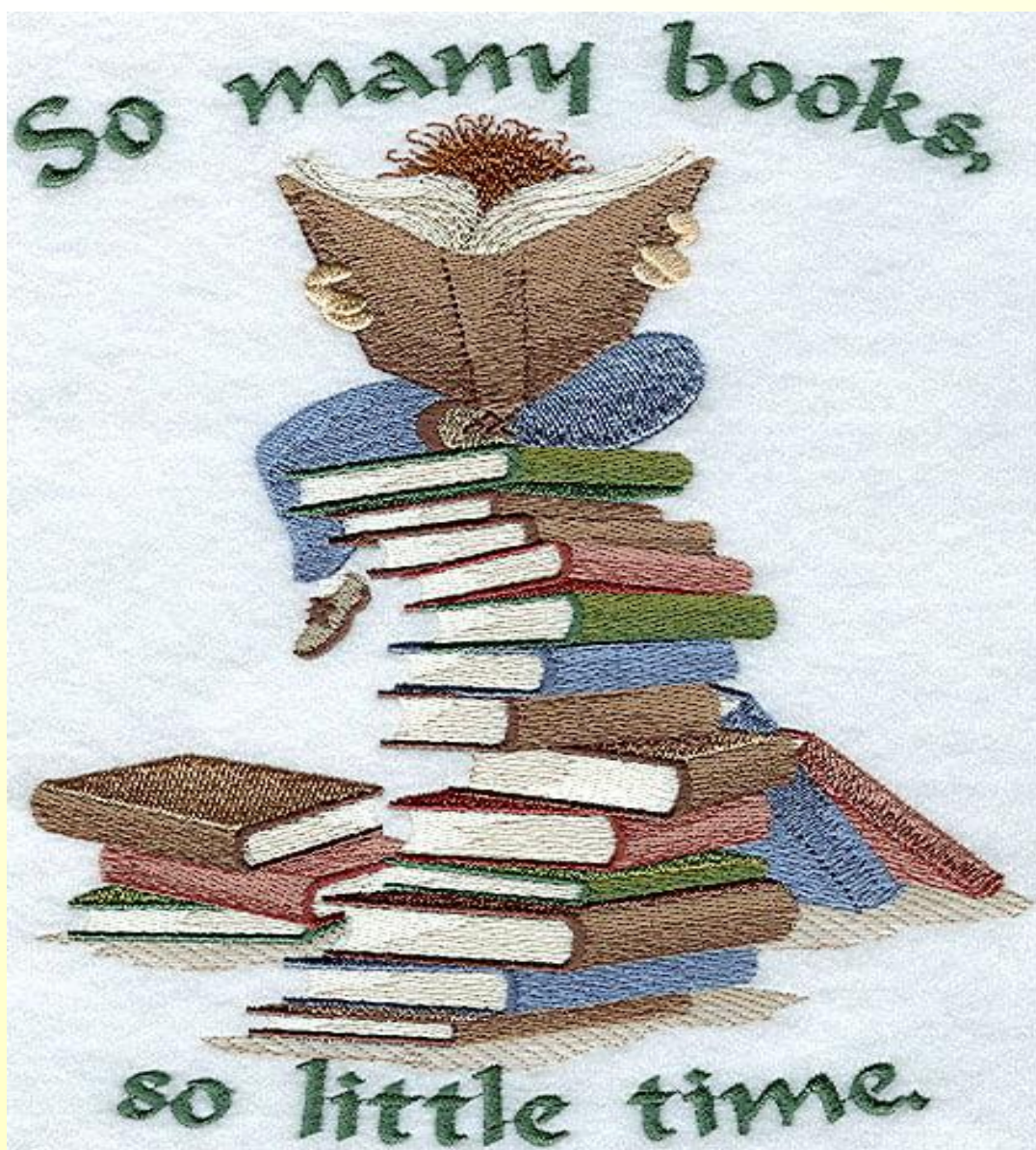


INFO PH NR. 11/2023

ISSN: 2285-2352

ISSN-L: 2285-2352

Newsletter editat de Casa Corpului Didactic Prahova



CUPRINS:

1. “Aleea scriitorilor”... la Școala “ Ion Câmpineanu”,
– Bibliotecar Dumitrache Lavinia Elena, Școala Gimnazială ”Ion Câmpineanu”,
Municipiul Câmpina.....p. 3
2. Proiect educațional interjudețean “Aleea Scriitorilor” MIRACULOASA LUME...
- Bibliotecar, Mocanu Silvana, Liceul Tehnologic Energetic, Municipiul Campina.....p.6
3. 2023 – An comemorativ al marelui umanist Dimitrie Cantemir
- Bibliotecar, Minea Elena, L.T.E. ”Elie Radu”, Municipiul Ploiești.....p.9
4. EMINESCU pentru eternitate...
- Huțanu Veronica, profesor lb. și lit. română – L.T. ”Toma Socolescu”, Ploiești.....p.15
5. BOOVIE de la carte la film
- Bibliotecar, Minea Elena, L.T.E. ”Elie Radu”, Municipiul Ploiești.....p.18
6. Harta mentală-atelier creativ
- Profesor Elena Ghiță, Liceul Tehnologic ”Toma Socolescu”, Ploiești.....p.21
7. Să ne cunoaștem scriitorii...
- Bibliotecar, Vasile Elena, Liceul Tehnologic „Toma Socolescu”, Ploiești.....p.24
8. Cultură și literatură – la feminin
- Cîrciu Carmen-Maria, Liceul Tehnologic Mecanic, Municipiul Câmpina.....p.26
9. Marin Sorescu – Zenitul poeziei românești
- Profesor, Simona Mirică , Liceul Tehnologic „Toma Socolescu” Ploiești.....p.30

“Aleea scriitorilor”... la Școala “ Ion Câmpineanu”

Dumitrache Lavinia Elena –bibliotecar

Școala Gimnazială ”Ion Câmpineanu”, Mun. Câmpina

Proiectul educațional interjudețean “Aleea scriitorilor” s-a desfășurat în unitatea noastră școlară începând din luna ianuarie până în luna februarie a acestui an. A debutat cu promovarea proiectului , continuând cu evaluarea inițială : “Vreau să aflu mai multe!” , ajungând astfel la etapa de creativitate, imaginație și lectură. La această etapă au răspuns pozitiv copiii și cadrele didactice din mai multe clase. Toate lucrările realizate au fost expuse în clase și în biblioteca școlară (08.02.2023-08.03.2023).

Clasa a II-a C (p.i.p. Burada Mirela Andreea) a desfășurat o activitate în care vedetă a fost scriitorul Alexandru Mitru cu povestirea cu tâlc ‘*Banul muncit*’. Obiectivele educaționale au fost: citirea textului, exprimarea opiniilor proprii în legătură cu mesajul lecturii citite și realizarea unor desene inspirate din lectură.

Acțiunea s-a realizat în biblioteca școlii unde elevii s-au familiarizat cu textul, text rulat în format ppt și care a fost însoțit de imagini grăitoare. Au fost explicate cuvintele necunoscute, s-au ordonat momentele acțiunii cu ajutorul imaginilor, a fost redat conținutul textului pe baza întrebărilor și s-au folosit exerciții joc pentru formarea unei citiri conștiente. Rezultatele au fost ca întotdeauna pozitive, evidențiată fiind importanța lecturii.



”Universul literar al scriitorului Ion Creangă – pe înțelesul nostru”- a fost tema clasei a II a A, (p.i.p. Pascale Elena).

Obiectivele educaționale ale activității:

Să-și dezvolte capacitatea de comunicare orală, în contexte diverse;

Să se apropie de textul liric și să descifreze mesajul acestuia;

Să recite poezia ”Păsărica în timpul iernei” de Ion Creangă;

Să exprime sentimentele estetice prin lucrări plastice;

Descrierea activității:

* Prezentare ppt ”Ion Creangă – prietenul copiilor”;

* Informații și curiozități despre activitatea scriitorului, învățătorul și prietenul copiilor – Ion Creangă;

* Copilăria de altădată – personaje îndrăgite;

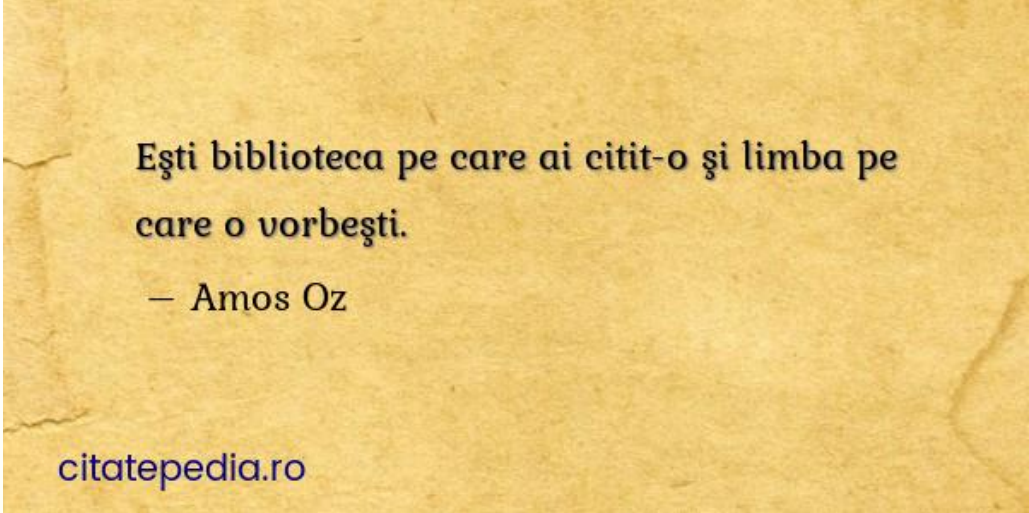
* Importanța lecturii și beneficiile cunoașterii; Versurile poeziei ”Păsărica în timpul iernei” – descifrarea mesajului, jocuri de rol.



Pe parcursul activității, elevii s-au implicat activ cu mult interes. Au rezolvat cu ușurință sarcinile jocurilor de rol și, în echipă, au completat fișa de lucru. Micii școlari au fost

recompensați cu dulciuri și o nouă fișă *"Cana care conține vitamine"*, iar sfârșitul lunii iunie avem planificată o excursie la Iași intinerariul cuprinzând și vizite la Bojdeuca lui Ion Creangă din Humulești și Parcul Tematic Ion Creangă- Târgul Neamț.

În loc de concluzii, câteva cuvinte ale prietenului lui Creangă, Mihai Eminescu care aprecia că: "Citește! Citind mereu, creierul tău va deveni un laborator de idei și imagini, din care vei întocmi înțelesul și filozofia vieții."



Ești biblioteca pe care ai citit-o și limba pe care o vorbești.

– Amos Oz

citatepedia.ro

Proiect educațional interjudețean “Aleea Scriitorilor”

MIRACULOASA LUME...

Bibliotecar, Mocanu Silvana
Liceul Tehnologic Energetic,
Municipiul Campina

Lumea cărților este lumea noastră, a bibliotecarilor care ne-am asumat această meserie- lumea în care ne-am propus să trăim, să “locuim”- dacă nu în mod permanent, măcar din când în când; să evadăm într-un loc al nostru, un loc secret-cum are, de exemplu ,Stephen King lumea lui minunată, în care alege să plece din când în când. O lume prin intermediul căreia ne refacem, ne găsim voința de a continua - aceasta este pentru mine lumea cărților - și în această lume, câteodată, ne alegem ca parteneri de călătorie pe acei copii doritori de a înfrumuseța lumea reală.

Într-una din aceste incursiuni, am pășit alături de copiii liceului nostru într-o lume foarte asemănătoare cu lumea reală - o lume imperfectă, locuită de oameni imperfecti, totuși frumoși, capabili de fapte mărețe presărate în rutina zilnică.



Ca și lecturi care să illustreze această lume am ales “Vara în care mama a avut ochii verzi”, de Tatiana Țibuleac și ”Oscar și tanti Roz”- autor Eric-Emmanuel Schmitt, iar “partenerii” mei au fost elevii școlii noastre, însoțiți de profesorii diriginți, Milu Ramona și Ghiță Eugenia.

Am descoperit împreună cruzimea unui verdict drastic-cel mai cumplit verdict pe care îl poate primi un om - și mai mult decât atât -un copil. Verdictul cu care ne-am întâlnit cu siguranță fiecare dintre noi- a fost pronunțat vis-à-vis de un cunoscut, un prieten, cineva drag din familie -este Acela al condamnării la moarte. Viața ne condamnă la moarte- și cum să accepți tu, adult sau copil- un verdict atât de cumplit? Cum să înțelegi că nu ai greșit cu nimic în scurta călătorie pe care ai parcurs-o până acum? Cum să îți înfrângi sentimentul de vinovăție atunci când te gândești la suferința pe care le-o provoci celor dragi prin boala ta, chiar dacă tu nu ai greșit cu nimic? În sfârșit, cum să îți accepți propria moarte fără furie, regrete, cu demnitate? Toate aceste răspunsuri și multe altele le-am găsit între paginile cărții-am râs, am plâns, ne-am jucat...am ACCEPTAT.

Fiind vorba de o lectură mai complexă, cartea ”Vara în care mama a avut ochii verzi” a fost încărcată de bibliotecar pe platforma Classroom, elevii au citit individual și am discutat în bibliotecă făcând o paralelă între cele două cărți contemporane- dintre care una scrisă de un autor român, deoarece ne-am propus ca prin acest proiect să promovăm atât literatura în general, cât și valorile naționale.

Am parcurs integral, împreună cu elevii noștri, textul cărții “Oscar și tanti Roz”, am discutat diversele situații, am citit pe roluri și- evident, am recomandat reluarea acestei lecturi, vizionarea spectacolului de teatru cu același nume, spectacol care îi are ca protagoniști pe Oana Pelea și Marius Manole - și am continuat, extinzând aria și făcând alte recomandări de lectură, atât din paleta autorilor pe care i-am citit, cât și din palmaresul altor autori contemporani.

Dincolo de tragedia descrisă în fiecare dintre aceste cărți, am descoperit împreună cu elevii noștri Speranța-speranță adusă de oamenii frumoși care trăiesc alături de noi-neștiuți, nebănuți ...Și totuși...de la ei învățăm să privim cu îndrăzneală lumea, să pașim înainte, să realizăm că totul este suportabil atunci când ai un umăr alături.



O bibliotecă fără bibliotecari este ca o casă nelocuită.

— Nicolae Iorga

citatepedia.ro

2023 – AN COMEMORATIV AL MARELUI UMANIST DIMITRIE CANTEMIR

Minea Elena – bibliotecar
L.T.E. "Elie Radu", Municipiul Ploiești

Dimitrie Cantemir, (1673 – 1723), este unul dintre cei mai de seamă reprezentanți ai istoriei și culturii românești. Cărturar de formație enciclopedică, Dimitrie Cantemir, este cel mai important promotor al umanismului și preiluminismului românesc din secolele XVII-XVIII.

Născut la 26 octombrie 1673, ca fiu al Anei Bantăș și al lui Constantin Cantemir, **domn al Moldovei** între 1685 și 1693, tânărul principe a beneficiat de o educație complexă și completă, sub îndrumarea lui Ieremia Cacavelas – învățat, filozof și literat grec – primul dascăl care a sădit în sufletul învățăcelului său, sămânța cunoașterii. În această perioadă a studiat limbile latină, greacă și slavonă, (ajungând să stăpânească la un moment dat 14 limbi), noțiunile „artelor liberale”, teologia, strategia militară și istoria. Dovedește o puternică aplecare spre sinteza și interpretarea cunoștințelor acumulate; astfel că nu întârzie să elaboreze primele sale lucrări scrise: „Divanul”, „Metafizica” și „Logica”.

Aflat la Constantinopol, ca și garanție a Moldovei la Înalta Poartă, își continuă studiile la „Academia Grecească a Patriarhiei”, cunoscând lumea musulmană, înțelepciunea arabă, credințele și limbile orientale; devenind astfel primul nostru orientalist.

Preocupările lui serioase în domeniul artei muzicale i-au permis să obțină succese la fel de remarcabile, ca și în alte ramuri. Ar fi dificil să supraestimăm aportul lui în teoria și practica muzicală a Orientului.

Muzician de profil larg (compozitor de vază, teoretician muzical erudit, interpret-virtuos la tanbur și neî, pedagog talentat), Dimitrie Cantemir este mai bine cunoscut în această ipostază în țările Orientului: Turcia, Iran, Azerbaidjan etc. și ale Occidentului: Franța, Germania, Italia etc., decât în Moldova, țara lui de origine. Aportul fundamental al lui Dimitrie Cantemir în cultura și știința muzicală islamică rezidă, întâi de toate, în elaborarea unui vast tratat științific.

El include 450 de piese instrumentale – peşrev și semâ-î (partea 1) și 345 peşrevuri și 36 sâz semâ-îsi-uri (partea a 2-a). Cărturarul moldovean a elaborat un sistem special de notație muzicală.



Semne muzicale inventate de D.Cantemir pentru exprimarea muzicii turcești

La baza ei se află literele și cifrele arabe. Utilizând acest sistem, Cantemir introduce în circuitul artistic melodii orientale din secolul al XVII-lea și al XVIII-lea. Acest sistem a funcționat în cultura muzicală turcească până la mijlocul secolului al XIX-lea, deși nu a fost unul perfect, ba chiar destul de dificil.

Fragmente din culegerile și compozițiile lui Cantemir au fost utilizate de către compozitori europeni în opere «turcești» pentru a le atribui un colorit specific oriental: Christof Willibald Gluck a folosit o melodie din culegerea lui Cantemir în opera lui *Peregrinii din Mecca*, iar Wolfgang Amadeus Mozart în renumita sa operă *Răpirea din serai* a aplicat o variantă modificată a Ariei Dervișilor.

Moștenirea muzicală a lui Dimitrie Cantemir include creații în genuri practicate în cadrul societății turce: 28 peşrevuri (piesă instrumentală care deschide compoziția muzicală de anvergură, un fel de uvertură), 10 semâ-îsi-uri (variantă instrumentală, provenită din forma vocală omonimă), 2 beste (o piesă vocală de concert), 2 adjem tarab-uri (piesă de divertisment) și trei arii dintre care cele mai cunoscute rămân a fi Air de Cantemir și Aria Dervișilor.

Pătrunzând în mediul ambasadelor marilor puteri Europene, Cantemir a avut prilejul promovării culturii și spațiului românesc. În Europa, Dimitrie Cantemir a fost repede și definitiv acreditat ca fiind cel mai de seamă cunoscător al istoriei otomane, ocupând timp de peste un secol, un loc privilegiat în tagma erudiților.

Multe dintre operele lui Cantemir reprezintă o veritabilă enciclopedie pedagogică, în care savantul meditează și dezvăluie sensul educației morale, intelectuale, civice și estetice a omului. El oferă, totodată, numeroase cugetări, idei, sugestii, inclusiv unele cu caracter

axiomatic. În concordanță cu educația sa umanistă și cu ideile iluminismului european, Cantemir susține conceptul de civilizație, în care se pune în legătură directă progresul social de prosperarea, dezvoltarea bunelor moravuri, a artelor și a sistemului de educație.

Dimitrie Cantemir ajunge domn al Moldovei în 1710, iar în timpul scurtei sale domnii încearcă întemeierea unui stat centralizat domnesc, încheind „Tratatul de Alianță” cu Petru cel Mare și fiind nevoit astfel, să intervină de partea țarului în războiul ruso-turc.

În urma înfrângerii de la Stănilești, cărturarul este nevoit să se refugieze la curtea lui Petru cel Mare. În Rusia, Dimitrie Cantemir devine un colaborator apropiat al țarului, sprijinindu-l în acțiunile sale politice.

Sfetcnic ideal, avînd în vedere unitatea de concepție statală a celor doi monarhi, inițiază o serie de reforme radicale, menite dezvoltării rapide a statului. Integrat în această viață de prefaceri economice și militare a Rusiei, Cantemir își continuă opera literară: „Istoria creșterii și descreșterii Imperiului Otoman” – lucrare tradusă din latină în toate limbile europene de largă circulație – și „Hronicul vechimei romano-moldo-vlahilor”.

Redactează, impulsionat de Leibnitz, „Descriptio Moldaviae” – operă în care a dezvoltat aceeași concepție politică pe care o promovase și din postura de monarh. Ca o recunoaștere a valorii operei amintite, la propunerea filosofului german, Dimitrie Cantemir este ales membru al Academiei Regale din Berlin.

La vârsta de numai 25 de ani, Dimitrie Cantemir își publică la Iași prima sa lucrare, *Divanul sau Gâlceava Înțeleptului cu Lumea sau Giudețul Sufletului cu Trupul* (1698, Iași; în limba română și greacă), carte ce încearcă să rezolve eterna dispută dintre trup și suflet, patimă și rațiune, sfânt și profan.

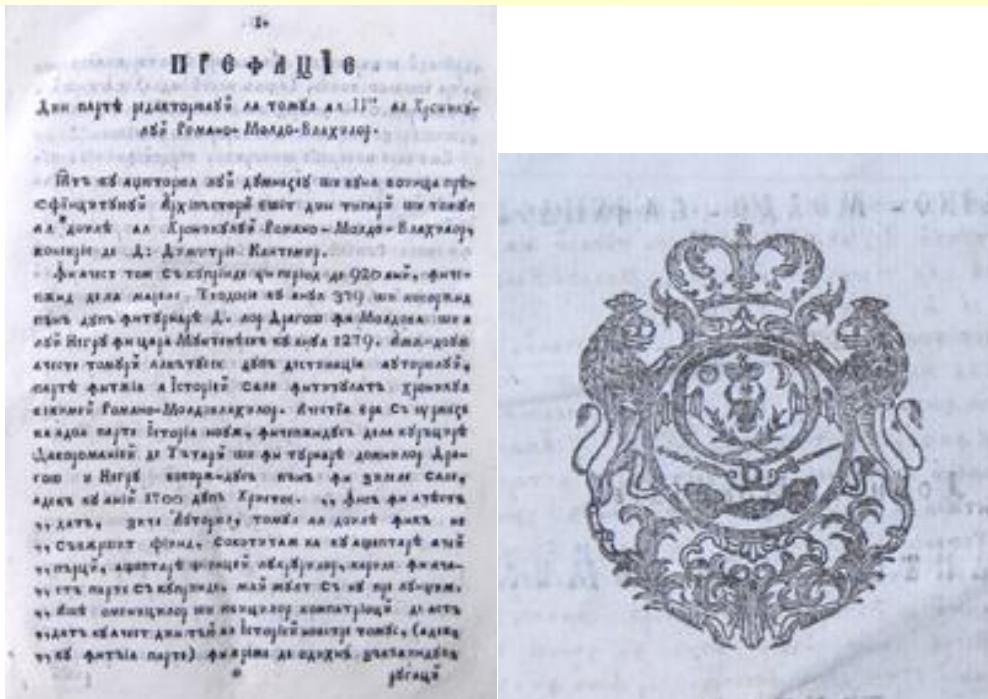
Însă virtuțile literare se vor consolida în cea mai importantă operă literară a lui Dimitrie Cantemir *Istoria ieroglifică* (terminată în 1705), „adevărat Roman de Renard” românesc, cum o numește G. Călinescu. Din păcate, acest prim roman al literaturii noastre nu și-a lăsat amprenta asupra istoriei literare românești, căci până pe la sfârșitul secolului al XIX-lea a fost departe de ochii cititorului (1883).

Printre strădaniile sale susținute de nuanțare a expresiei se numără, întâi de toate, formarea unei terminologii științifice românești. Resimțind necesitatea utilizării unui limbaj științific abstract – la acel moment nu existau nici în limba poporului, nici în cea a scrierilor bisericesti cuvinte apte să redea pe deplin un conținut filosofic, literar sau politic – Cantemir recurge la îmbogățirea vocabularului românesc din resurse externe și apelează în acest sens la cuvinte de sorginte latină, greacă sau latino-romană (**argument, avocat, experienție, lavirint, sferă, axiomă, materie, austru, sistimă, orizon** etc.), pe care încearcă să le adapteze

sistemului fonetic al limbii române, adică „a le moldoveni și a le români silește” (**continuație, orație, energhie, a explicui, a informui** etc.). El manifestă în domeniu serioase abilități lexicografice prin alcătuirea unui prim glosar de neologisme alcătuit din 260 de lexeme noi și explicația acestora („Scara numerelor și cuvintelor streine tâlcuitoare” din *Istoria ieroglifică*), pentru că înțelege că inovațiile pe care le face ar putea produce anumite dificultăți în timpul lecturii: „în unele hotare loghicești sau filosofești a limbi streine, elinești dzic, și lăținești cuvinte și numere, cii și colea, după asupreala voroavii, aruncate vii afla, carile înțelegerii discursului nostru nu puțină întunecare pot să aducă”. În unele situații, prin analogie, creează singur noi cuvinte (**lucrăreț, câtință, a supleca** etc.), dar o face mai ales pentru a-și înviora stilul, a conferi muzicalitate expunerii sau a da un echilibru textului (porc **peștit** și pește **porcit**; Leul **vulturește** și vulturul **leuiește**, prepelița ce va **ieपुरi** și iepurele ce va **prepeliți** etc.).

Cultura umanistă, străduința de a da conținutului scrierilor sale o formă cât mai potrivită, intenția artistică îl fac pe Dimitrie Cantemir să nu ignore nici organizarea discursului artistic: comparația retorică, proza rimată și ritmată, limbajul figurativ, perioadele care conferă textului un echilibru intern etc., constituie dominantă stilistică a operelor cantemirene scrise în română. Concluzia care se impune de aici este că preocupările cărturarului moldovean pentru perfecționarea exprimării literare aveau menirea de a duce la integrarea literaturii române în cultura umanistă a Europei, creația lui reprezentând în general „un act de violentă sincronizare cu marile curente europene al timpului”.

De aceleași viziuni umaniste țin și observațiile teoretice ale lui Cantemir referitoare la originea și dezvoltarea limbii române. Pornind de la o idee a lui Miron Costin despre latinitatea limbii române, Cantemir revine în *Hronicul vechimii a romano-moldo-vlahilor*, și îndeosebi în *Descrierea Moldovei* la confruntarea cuvintelor latinești cu cele românești (incipio-încep; albus-alb; civitas-cetate; dominus-domn etc.) și la problema originii limbii române, despre care, la acel moment, se credea că vine fie direct din latină, fie din italiană: „Mulți dintre aceștia socotesc că el ar fi graiul latinesc stâlcit, fără amestecul altor graiuri. Alții socotesc că el s-ar trage din graiul italianesc”. Expunând diferite argumente și contraargumente (în graiul românesc până astăzi se găsesc cuvinte care în cel italianesc „nu se află deloc”, în limba italiană articolul stă înaintea numelui, iar în cea română înaintea lui...), Dimitrie Cantemir pledează pentru puritatea latină a limbii noastre.



Prefață la prima ediție a "Hronicului vechimii romano-moldo-vlahilor"

Eruditul principe pune într-un cadru teoretic și problema limbii literare unice și a dialectelor limbii române. Bazându-se pe observații directe asupra vocabularului și a pronunției românilor din diferite regiuni, Dimitrie Cantemir remarcă: „Cea mai bună rostire este la Iași, în mijlocul Moldovei, fiindcă oamenii din părțile acestea sunt mult mai învățați, din pricina că acolo se află curtea domnească”. În definitiv, autorul *Descrierii Moldovei* constată că unele particularități fonetice, cum ar fi palatalizarea labialelor (**ghine, chizma, chiatra**), nu sunt acceptabile în limba literară unică. Varianta din Moldova este cea care, crede Cantemir, se impune și în jurul căreia se poate unifica româna literară, căci locuitorii Valahiei și Transilvaniei „Se țin pas cu pas de graiul și scrierea moldovenească și recunosc, în chipul acesta, de fapt că graiul moldovenesc este mai curat decât al lor”.

Prin contribuția sa teoretică în problema originii limbii române și în problema formării unei limbi literare unice, prin eforturile sale susținute de cultivare a limbii române și de formare a unei variante literare după modelul limbilor apusene Dimitrie Cantemir anticipă preocupările cărturarilor de mai târziu și reprezintă punctul culminant al tradiției umaniste românești.



"Descrierea Moldovei", prima ediție în limba română, Iași, 1825

Participarea principelui Cantemir la viața politică a Rusiei s-a intensificat după numirea sa în funcția de "Consilier Secret și Membru al Senatului". Ultima mare acțiune politică la care participă – **campania țarului Petru I împotriva Persiei (1722)** – reprezintă izvorul celor din urmă cercetări și scrieri ale lui Cantemir: „Collectanea Orientalia. Principis Demetrii Cantemiri variae schedae et excerpta e autographo descripta”- volum de însemnări cartografice și arheologice, de note privind folclorul și moravurile orientale, de interpretări și comentarii asupra acestora.

Opera lui Dimitrie Cantemir este unică și în ziua de astăzi datorită complexității rezultate consecutiv formației sale enciclopedice: știința se împletește cu filosofia, istoria și geografia sunt analizate științific, iar etica, literatura și muzica, sunt completate de studiul moravurilor și al folclorului; departe de orice diletantism, toate acestea poartă pecetea metodei științifice și cunoașterii reale.

La 21 august 1723, eminentul cărturar se stinge din viață la **Dimitrievka**, moșia dăruită de țarul Rusiei pentru serviciile aduse. **Osemintele lui Dimitrie Cantemir, readuse în 1935 în România**, se află la Biserica Domnească „Trei Ierarhi” din Iași.

Pe lespedeza raclei sale stă scris: „**AICI, ÎNTORS DIN LUNGA ȘI PRE GREAUĂ PRIBEGIE ÎNFRUNTATĂ PENTRU LIBERTATEA ȚĂRII SALE, ODIHNEȘTE DIMITRIE CANTEMIR, DOMN AL MOLDOVEI**”.

BIBLIOGRAFIE

1. Bîrsan Cristina, Dimitrie Cantemir și lumea islamică, Editura Academiei Române, București, 2005.

2. Cantemir Dimitrie, Descrierea Moldovei, Editura Tineretului, București, 1967.
3. Cantemir Dimitrie, (1998), Divanul, Biblioteca Centrală Universitară „Mihai Eminescu”, Departamentul Bibliografic, Iași.
4. Cantemir Dimitrie, (1836), Hronicul Romano-Moldo-Vlahilor, Tipografia Mitropoliei, Iași.
5. Cantemir Dimitrie, (2003), Opere, Editura Academiei Române, București.
6. Cioran Emil M., (2001), Schimbarea la față a României, Humanitas, București.
7. Iorga Nicolae, (1901), Epoca lui Dimitrie Cantemir; Epoca lui Chesarie de Râmnic, Institutul de Arte Grafice și Editura „Minerva”, București.
8. Lăudat Ion D., (1973), Dimitrie Cantemir: viața și opera, Junimea, Iași.
9. Moldovanu Dragoș, (2002), Dimitrie Cantemir între umanism și baroc: tipologia stilului cantemirean din perspectiva figurii dominante, Editura Universității „Al. I. Cuza”, Iași.
10. Panaitescu P.P., (1958), Dimitrie Cantemir: viața și opera, Editura Academiei R.P.R., București.

WEBGRAFIE:

<https://cantemir.asm.md/dimitrie/muzica>

<https://cantemir.ro/despre-noi/dimitrie-cantemir-biografie/>

<https://dcantemir.ro/despre-personalitatea-lui-d-cantemir/>



"Omul dorește să știe tot ce se poate ști; deci să cercetăm, să căutăm, să aflăm, să știm"

Dimitrie Cantemir

Prieten De Vreme Rea

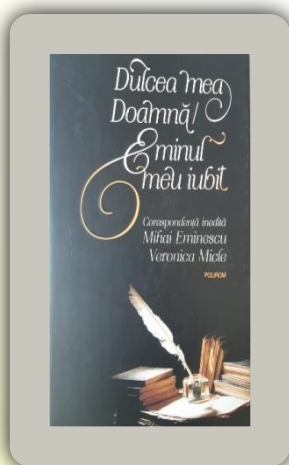
EMINESCU PENTRU ETERNITATE

Huțanu Veronica, profesor limba și literatura română –

L.T. ”Toma Socolescu”, Ploiești

Proiectul *Eminescu pentru eternitate* are drept scop revelarea neprețuitei moșteniri culturale, lăsată de cea mai importantă voce poetică a literaturii române, Mihai Eminescu. Acțiunile implementate în cadrul proiectului au avut drept țintă cooperarea, văzută ca o parte firească a vieții cotidiene, și să pună în valoare diversitatea culturală a activității eminesciene, oferită poporului român.

Pornind de la aprecierea marelui critic literar George Călinescu, „Eminescu este cel mai mare poet pe care l-a ivit vreodată, poate, pământul românesc”, elevii clasei a IX-a F, din cadrul Liceului Tehnologic “Toma Socolescu” din Ploiești, au desfășurat activități ample, organizate pe arii tematice, menite să dezvăluie aspecte ale geniului eminescian, manifestate în cultura românească.



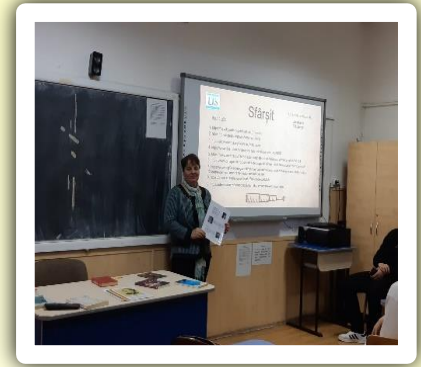
Astfel, liceenii au descoperit detalii importante din viața lui Mihai Eminescu, care au contribuit la devenirea sa ca



poet și om de cultură, pe care le-au împărtășit colegilor, folosind cu talent programul Power Point. Elevii au manifestat un real interes pentru acest subiect, cercetând meteriale legate de originea poetului, copilăria sa și perioada studiilor, de activitatea literară și editorială, dar și de prezența altor personalități literare în viața scriitorului: Ion Creangă, I.L. Caragiale, Ioan Slavici și Titu Maiorescu. De asemenea, elevii au lecturat o parte din corespondența inedită a poetului cu Veronica Micle, din volumul *Dulcea mea Doamna. Eminul meu iubit*, oferit de Editura Polirom, scrisori care i-au emoționat profund și care au contribuit la înțelegerea condiției sale nefericite de om de geniu: “Chiar dacă omul de geniu nu

are moarte, iar numele lui scapă de bezna uitării, aici, pe pământ, nici nu e capabil de a fericii pe cineva, nici capabil de a fi fericit.”

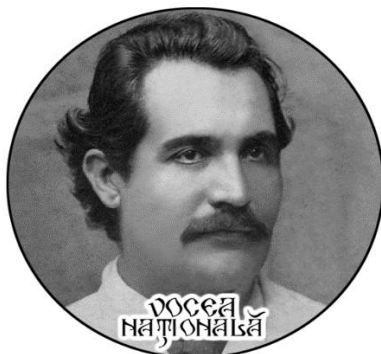
Alături de aceste prețioase lecturi, adolescenții s-au bucurat de volumele de versuri, dar și de proză, oferite de doamna bibliotecar Vasile Elena, o prezență permanentă în cadrul activităților literare, desfășurate în Centrul de documentare și informare al liceului.



În continuare, elevii au descoperit o latură aproape necunoscută a lui Mihai Eminescu: preocupările sale în domeniul economiei.

Pe lângă viziunile sociologice și politice, Eminescu este actual și prin textele din sfera economiei, publicate de-a lungul vremii, în care utilizează cunoștințe solide în acest sens. Mai mult decât atât, puțini știu că printre studiile lui se află și unul care poartă numele de *Teoria Statului Organic*, viziune care a stat la baza exploziei economice a Braziliei, în perioada 2000–2012, fapt confirmat și de mulțumirile aduse în mod oficial de către ambasadorul Braziliei în țara noastră, Jeronimo Moscardo, în anul 2003: “Mulțumesc României și în special domnului Eminescu pentru faptul că Brazilia a cunoscut cea mai mare creștere economică din lume!”.

Impactul educativ estimat al proiectului asupra grupului-țintă s-a concretizat prin rezultate calitative și cantitative: valorificarea potențialului creator al elevilor în procesul instructiv-educativ și extracurricular, realizarea unui real și eficient schimb de experiență și crearea unui material care va cuprinde produsele activității realizate de toți participanții la proiect.



**„Menirea vieții tale
e să te cauți
pe tine însuți.”**
Mihai Eminescu

BOOVIE - de la carte la film

Minea Elena – bibliotecar
L.T.E. "Elie Radu", Municipiul Ploiești

Festivalul de booktrailer BOOVIE, ediția a 8 a, a fost pentru elevii noștri atât o surpriză și o provocare, cât și satisfacția lucrului dus la bun sfârșit.



Am aflat despre acest proiect de la alți colegi, care deja participaseră la edițiile anterioare, și ne-am spus: "Hai să încercăm și noi.. vedem pe parcurs dacă putem finaliza acest proiect sau nu."

Proiectul Boovie se adresează tuturor elevilor, încercând să redea lecturii un rol major în viața acestora. Participanții la acest festival trebuie să transforme textul unei cărți într-un scenariu de film, un trailer de trei minute, care să conțină ideile și emoțiile pe care cartea le transmite cititorului.

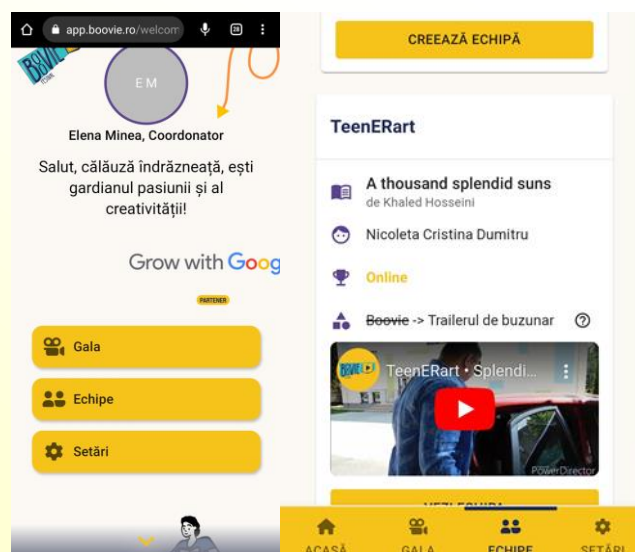
Abordarea aceasta, transdisciplinară, a fost o provocare pentru elevi, deoarece nu numai că a fost necesar să lectureze toate cărțile propuse de organizatori pentru concurs (întrucât nu știai ce carte poți trage la sorți), ci și din cauza faptului că trebuia să conceapă un scenariu care să-i

determine pe privitorii trailerului să dorească să citească volumul după care a fost redactat acesta.

Filmarea propriu-zisă trebuia realizată tot de elevi, cu mijloace proprii, fără să recurgă la ajutor profesionist (cameraman, aparate de filmat profesionale, etc), iar programul de editare al trailerului trebuia să fie unul agreat de platforma Boovie.

După finalizarea acestor activități, trailerul trebuia tradus în limba engleză, tot de către elevi, și apoi încărcat pe platforma festivalului de liderul echipei de lucru.

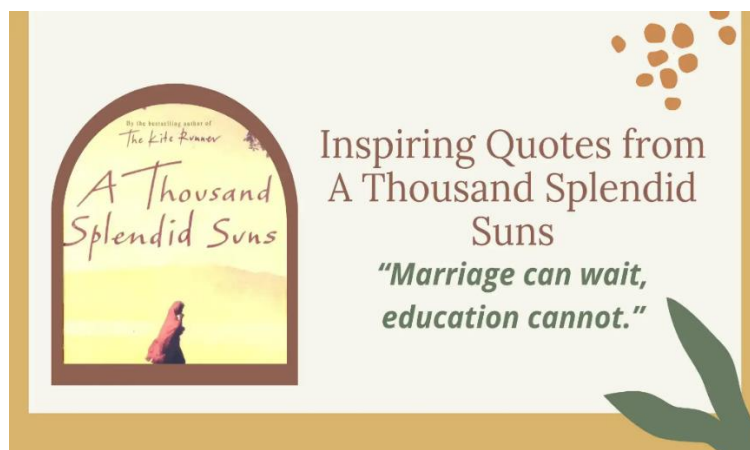
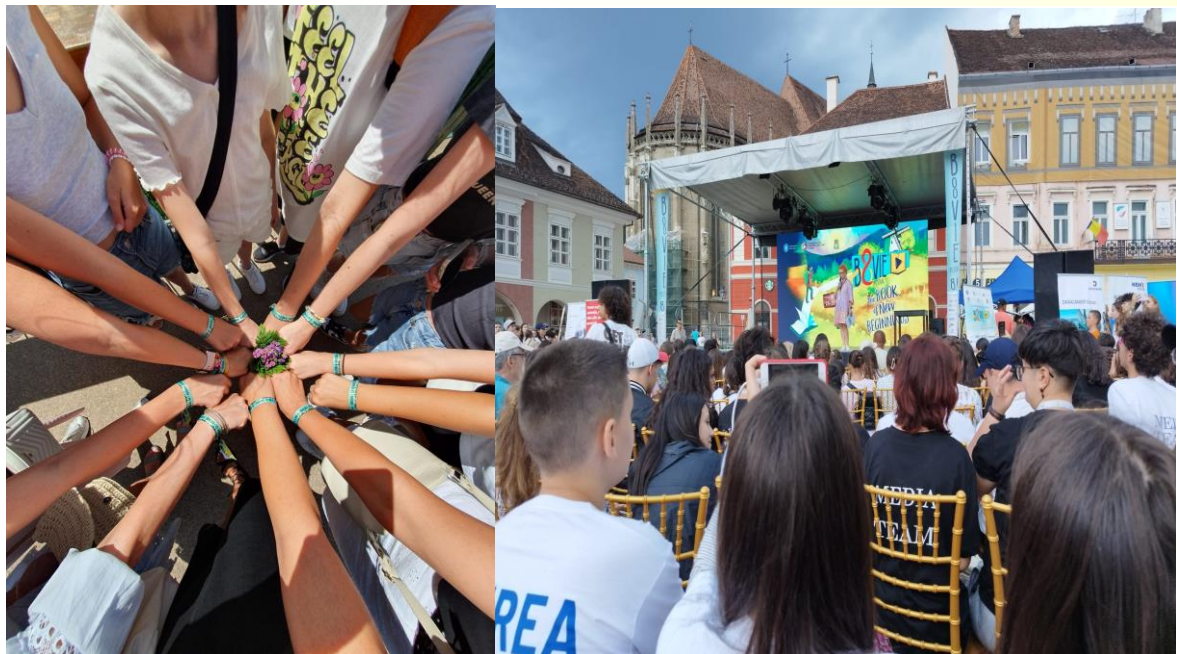
Nouă ne-a fost repartizată cartea "Splendida cetate a celor o mie de sori" de Khaled Hosseini, o carte care redă greutățile unei fetițe din Afghanistan, născută în afara căsătoriei, și mesajul pe care îl are aceasta de transmis referitor la emanciparea femeii islamice.



Pornind de la costumele pe care ar fi trebuit să le poarte actorii (improvizate, desigur) și terminând cu locurile alese pentru înregistrarea video, totul a fost o provocare... Ba ploua zile în șir (ceea ce în Afganistan nu este prea posibil), ba nu găseam locurile ideale pentru a reda dezolarea peisajului, ba ne trăda aparatura folosită, ba nu s-au salvat setările pentru sunet și subtitrare și a trebuit reluată editarea trailerului, etc, etc.

Totuși, am ajuns până la final... am reușit să transmitem trailerul nostru înainte de termenul limită, am fost selecționați pentru trailerul de buzunar și ... ne-am ales cu o experiență minunată prin participarea la Gala Boovie de la Brașov și la atelierelor și evenimentele propuse de organizatori pentru această festivitate.

Cea mai importantă realizare a noastră este faptul că am determinat foarte mulți elevi să se întoarcă la cuvântul scris, la actul lecturii, la reflectarea asupra celor citite și la descoperirea frumuseții din fiecare carte pe care o citesc.

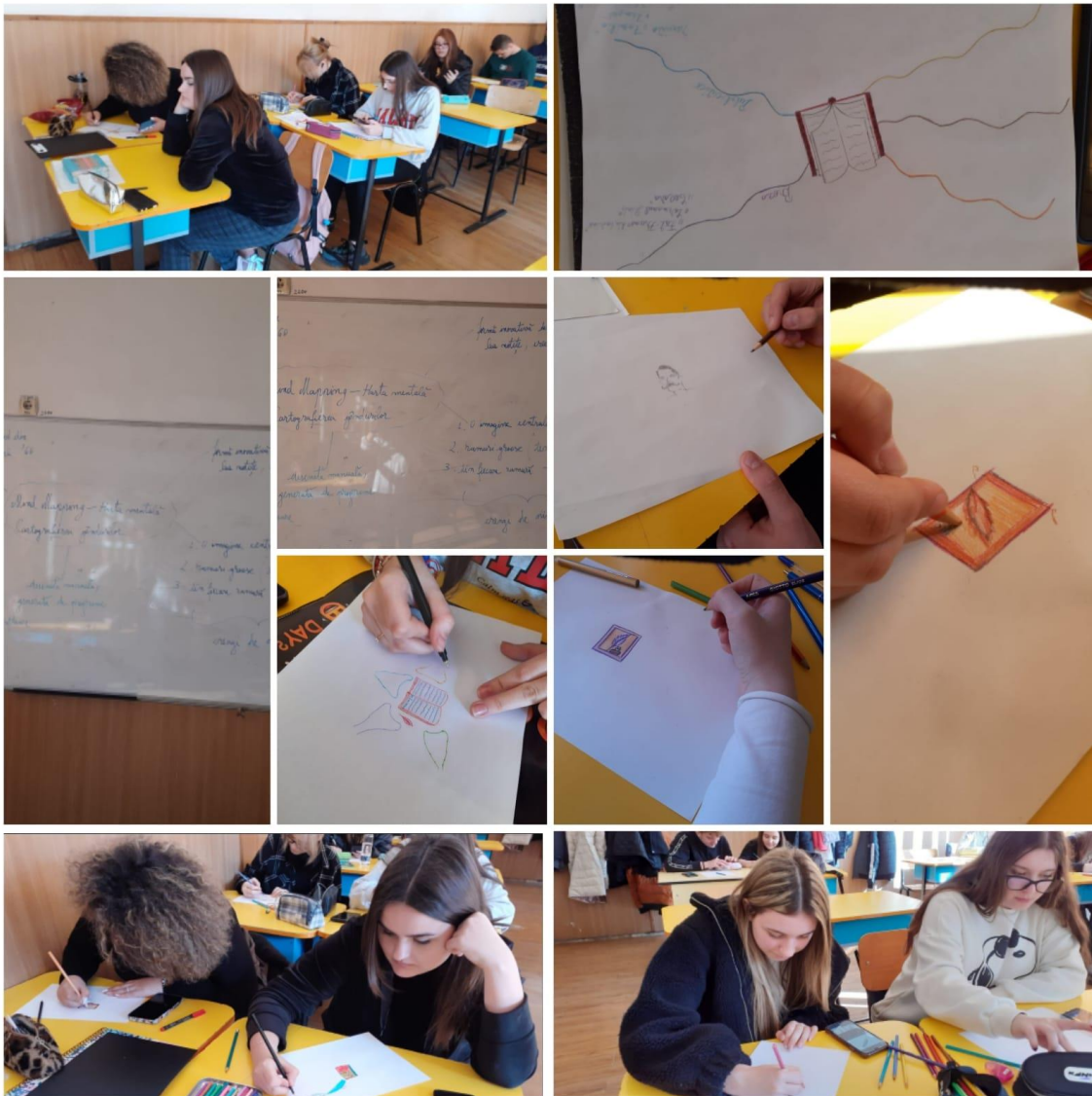


Harta mentală-atelier creativ

Profesor Elena Ghiță,
Liceul Tehnologic "Toma Socolescu", Ploiești

De ce am ales să desfășor o activitate despre Mind Mapping (Cartografierea gândurilor)? Pentru că doresc să le ofer elevilor mei un instrument puternic pentru concentrarea și procesarea informației, dar și pentru că astfel pot să le dau o mână de ajutor în toate aspectele vieții, îmbunătățindu-și modul de a gândi. Cunoșcând modul de realizare a unei hărți mentale, elevii vor putea mai ușor să proceseze informații, să vină cu idei noi, să-și îmbunătățească memoria, să-și planifice chiar viața. Harta mentală cunoaște numeroase aplicații- în gramatică și literatură, în biologie, geografie, chimie, istorie, dar și în relații, cumpărături, alegerea unui animal de companie, organizarea petrecerii, luarea notițelor, înțelegerea unui text.

Pe scurt, o hartă mentală este o diagramă complexă care oglindește structura unui neuron cu ramuri care se întind pornind de la centru și evoluând prin tipare de asociere. Diagrama realizează acest lucru într-o manieră aferentă modului de funcționare a ariilor corticale ale creierului, acționează gândirea „cu întregul creier”, angajând în același timp partea stângă, logică, a creierului și partea dreaptă, emisfera creativă a acestuia. Se știe faptul că partea stângă a creierului este verbală și analitică, în timp ce partea dreaptă este vizuală și perceptivă. Culoarea atrage partea dreaptă a creierului, în timp ce cuvintele sunt asociate cu ajutorul emisferei stângi, cea rațională. Culoarele, folosite și în mind mapping, stimulează memoria și creativitatea, eliberându-ne din monotonia unei singure culori. Utilizarea atentă a culorilor poate capta atenția, stimula motivația, încuraja entuziasmul comunicării, crește capacitatea de procesare mentală și de stocare a imaginilor. Informația vizuală, conform studiilor de specialitate, este procesată de creier de 60.000 de ori mai rapid decât textul. În plus, imaginile depășesc limitele comunicării verbale, ele sunt mult mai eficiente decât cuvintele în captarea atenției creierului.



Concret, înainte de a începe activitatea noastră, am avut nevoie de : o coală mare, albă, simplă ,o selecție de creioane colorate, o minte deschisă, imaginație și un subiect de explorat-acesta a fost ales din litaratură, în centrul imaginii fiind scris Mihai Eminescu, respectiv W. Shakespeare. De asemenea, am extins domeniul și am ales ca subiect și planificarea unei petreceri.. Am fixat cu elevii cele trei caracteristici esențiale ale unei hărți mentale-

1. O imagine centrală (subiectul abordat), 2. Ramuri groase care radiază din imaginea centrală - temele- cheie legate de subiectul principal, fiecare ramură fiind reprezentată printr-o culoare diferită. Din ramurile principale cresc ramuri secundare- care se referă la următorul nivel de

teme aferente subiectului. 3. Un singur cuvânt (sau imagine-cheie) trebuie plasat pe fiecare ramură.

Elevii de clasa a IX –a au fost foarte implicați în această activitate nouă pentru ei, curioși să vadă hărțile mentale ale colegilor, dar și uimiți de varietatea de domenii în care poate fi aplicat acest instrument de gândire. Elevii pot crea hărți mentale în Word, folosind funcția SmartArt, ele sunt utile pentru copiii cu ADHD deoarece îi ajută să își organizeze vizual informația, care joacă un rol important în memorare.

Această strategie didactică poate fi aplicată la fel de bine pe echipe sau grupuri mici, pentru a realiza clasificări la gramatică sau a rezolva anumite probleme dar și cu întreaga clasă, atunci când dorim să punem cap la cap relațiile dintre conținuturi și să creăm o imagine de ansamblu asupra subiectului discutat (basmul, romanul *Ion*, viața lui Mihai Eminescu etc). Acest instrument vine în sprijinul ideii că elevii și profesorii fac din ce în ce mai des schimb de roluri , fiecare fiind pus în situația de a renunța la aspectele tradiționale prin care informația este transmisă liniar și unidirecțional și de a adopta un mod diferit de raportare la conținutul cu care intră în contact. Astfel, profesorul nu mai reprezintă doar o sursă de informare, iar elevul pierde statutul de receptor necondiționat.

În concluzie, o hartă mentală construită corespunzător este un instrument puternic pentru a genera idei creative, a construi planuri sau pentru a rezolva probleme.



Să ne cunoaștem scriitorii...

Vasile Elena, bibliotecar
- Liceul Tehnologic „Toma Socolescu”, Ploiești

În cadrul Proiectului Educațional Interjudețean **“Aleea Scriitorilor”** – biblioteca Liceului Tehnologic “Toma Socolescu”, Ploiești a inițiat și organizat activități nonformale sub genericul “Să ne cunoaștem scriitorii”. Astfel, pentru marcarea etapei “Educație nonformală în imagini”, elevii claselor XI profesională și X E, coordonați de către bibliotecar – Vasile Elena și profesorii de limba și literatura română – Mirică Simona și Ghită Elena, au desfășurat activități nonformale care le-au oferit posibilitatea de a descoperi lucruri noi despre sine și lumea din jur, trăind experiențe inedite prin dezvoltarea de abilități artistice, exprimare, comunicare și lucru în echipă. Această inițiativă s-a născut din dorința de a face cunoscută creația literară a doi scriitori, Marin Sorescu și Ion Minulescu.

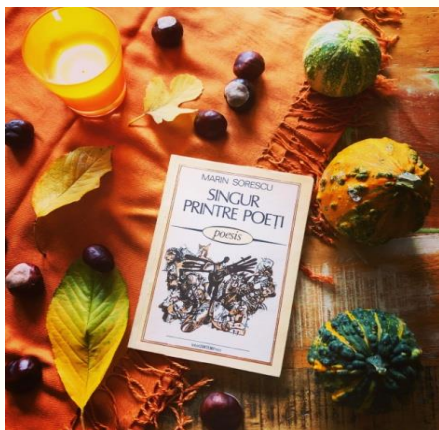


Prin implicarea și buna desfășurare a activităților spunem cu bucurie că ne-am îndeplinit una dintre cele mai importante atribuții și îndatoriri pe care le avem, aceea de a promova scriitori de valoare și de a aduce la cunoștință tinerei generații valorile literaturii.

Implementarea activităților nonformale în procesul instructiv-educativ al elevilor este un beneficiu în acest sens, stimulându-i, motivându-i, dezvoltându-le abilități, competențe la nivel socio-emoțional și devine cea mai nouă abordare în educația individului ca urmare a unei libertăți de exprimare – artistică și literară. Aceste premize creează cadrul potrivit de a stimula dezvoltarea activităților educaționale prin proiecte, aplicații tematice, elevii apropiindu-se cu respect de marii scriitori ai literaturii. Dragostea pentru frumos, sensibilitatea și dorința de

afirmare a talentului creator, inventivitatea, cutezanța în gândire, toate acestea fac ca educația nonformală să fie o componentă esențială a învățării permanente. De asemenea, putem spune că este o bună ocazie pentru tineri să descopere cum pot să-și dezvolte exprimarea, comunicarea și lucrul în echipă.

Să ne cunoaștem scriitorii a inclus în desfășurarea efectivă a proiectului, activități nonformale: desene, tablouri pentru expoziția tematică, imagini sugestive surprinse pe parcursul activităților de animație și lectură, prezentări power-point. Scopul desfășurării unor astfel de activități a fost de a oferi elevilor posibilitatea de a descoperi lucruri noi despre sine și despre lumea din jur, să trăiască experiențe inedite, să-și dezvolte noi abilități și să-și contureze un set de valori care să-i ajute să evolueze.



Îndemnul meu adresat elevilor implicați este:

"Cultura continuă să rămână o șansă a omului, un spațiu al libertății lui și, dacă reținem ceva din istorie, este faptul că sabia spiritului învinge în cele din urmă. Cred și eu, cum cred mulți scriitori, că într-o lume în care bogăția și puterea sunt distribuite în chip inegal, popoarele se pot confrunta, în chip egal, în domeniul culturii. Șansa de a ne impune prin valorile noastre spirituale ne stă în față. De aceea creația nu poate fi completă, definitivă, timpul trăirii și timpul mărturisirii coincid și se influențează". Eugen Simion - "Timpul trăirii, timpul mărturisirii".



Cultură și literatură – la feminin

Cîrciu Carmen-Maria
Liceul Tehnologic Mecanic, Municipiul Cămpina

A vorbi despre femeie este o mare provocare; conceptul este extrem de complex și extrem de bogat în semnificații și aspecte.

Așa cum afirma scriitorul Liviu Rebreanu, *femeia este sursa tuturor relelor*, fapt susținut prin persoana **Evei**, dar, fără ea, viața nu numai că nu ar fi așa cum noi o cunoaștem, ci nu ar fi deloc. De aceea, precum ne subliniază și un vechi proverb egiptean: *un lucru frumos nu e niciodată perfect*.

Indiferent cât de *cinice* sau *misogine* au fost epocile pe care umanitatea le-a traversat, ideea feminității a reprezentat o constantă a evoluției.

Așadar, încă din **timpuri mitice** putem să vorbim despre zeițăți feminine, unde nu numai frumusețea și iubirea sunt atribute ale *sexului frumos* (**Afrodita, Freya, Hera**), ci și înțelepciunea și curajul (**Palas-Atena, Minerva, Isis**).

Ulterior, creștinismul a înlocuit zeițățile cu monodeismul, dar și acea forță superioară, care întruchipează cele trei persoane ale divinității (Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt), a avut nevoie, pentru a se manifesta, de o imagine feminină, precum cea a **Fecioarei Maria**, care devine astfel un simbol al purității și al sacrificiului absolut, dat de condiția de **mamă**.

Chiar dacă nu cu mult timp în urmă, femeile nu aveau aceleași drepturi precum bărbații, iar puterea cuvântului lor era limitată, au existat întotdeauna excepții, care au schimbat total cursul istoriei și modul în care femeia a fost percepută în societate.

Personalități feminine care au dărâmat miturile cu privire la locul și rolul femeii în societate se remarcă încă din secolul 7 î.e.n., când **Sappho** introduce în literatură **metrul safic**, preluat ulterior și de marii poeți romani ai Antichității și răspândit apoi în cultura europeană modernă.

Cu bune și cu rele, cu aspecte pozitive și cu aspecte negative, femeia este un perpetuu și veritabil simbol al societății, care a dovedit că poți fi un model, chiar dacă nu te impui

exclusiv prin forță și cruzime, susținând afirmația istoricului Laurel Thatcher Ulrich: *Femeile cuviincioase rareori fac istorie*. Astfel, asemeni unei **MonaLise**, femeia devine o capodoperă a propriei lumi.

În literatură, femeia a fost, de cele mai multe ori, *personaj*, purtătoare a valorii, indiferent sub ce aspect: mamă, soție, iubită, amantă, ispită sau sacrificiu, loialitate, trădare, pierzanie, o forță motrice care a dus la formularea bine cunoscutului dicton: *în spatele fiecărui bărbat puternic se află o femeie măreață*.

Astfel, ne-a fost dat să luăm contact, prin lectură, cu individualități puternice, purtătoare de semnificații impresionante: **Eva și Fecioara Maria** – în literatura creștină; **Isis, Penelopa, Afrodita, Freya** – în legendele și miturile Antichității; **Cenușăreasa, Albă-ca-zăpada, Belle, Ariel, Aurora, Jasmine, Pocahontas, Mulan, Tiana, Rapunzel, Merida, Anna, Elsa** – faimoasele prințese Disney, fie ele blonde, roșcate, cu părul negru sau castaniu, **reprezentând diferite locuri și culturi**, fiecare frumoasă în felul ei și împărtășind același destin, sau cel puțin același final fericit de poveste, în care rămân împreună cu frumosul lor prinț, sau cu reprezentante ale literaturii moderne, precum: **Elisabeth Bennet, Șeherezada, Scarlett O'Hara, Anna Karenina, Tess d'Uverville, Emma Bovary, Miss Marple** sau, de ce nu, **Daenerys Targaryen**.

Ca autoare, femeile au reușit cu greu să-și facă loc, fiind nevoite, uneori, să se ascundă sub pseudonim. Dacă talentul unic al lui **Sappho** a fost recunoscut și acceptat de chiar contemporanii săi, lucrurile nu au decurs la fel și în epocile următoare ale civilizației umane.

Cu toate acestea, cultura literară universală a înregistrat și prezențe feminine remarcabile precum: **Mary Shelley** (1797-1851) – precursora scrierilor științifico-fantastice moderne, **Jane Austen** (1775-1817) – cea mai notabilă scriitoare a epocii sale, surorile Brontë – **Charlotte, Anne și Emily**, **Virginia Woolf** (1882-1941) – figură modernistă literară de frunte a secolului XX, **Agatha Christie** (1890-1976) – personajele *Hercule Poirot* și *Miss Marple* au dus la încununarea ei drept **Regina Crimei**, *Guinness Book* a numit-o *cel mai vândut scriitor al tuturor timpurilor* (alături de William Shakespeare), iar UNESCO o consideră, actualmente, *autorul individual tradus în cele mai multe limbi* (cel puțin 56), **Daphne du Maurier** (1907-1989) – adaptarea cinematografică a romanului său, *Rebecca*, a obținut *Premiul Oscar* în 1941, **Margaret Mitchell** (1900-1949) – jurnalista americană al cărei unic roman, *Gone with the wind*, s-a bucurat de un real succes internațional, **J.K. Rowling** (n. 1965) – autoarea seriei *Harry Potter*, nevoită, la final de secol XX, să scrie sub pseudonim, întrucât editorii s-au temut că *nu-i vor fi cumpărate cărțile, dacă se va afla că sunt semnate de o femeie*.

Acestora li s-au alăturat, începând cu 1901, când a fost decernat pentru prima dată **Premiul Nobel pentru Literatură**, acordat anual unui autor din orice țară, *care a produs cea mai remarcabilă operă într-o tendință idealistică* (**Alfred Nobel**), și cele 15 scriitoare care l-au obținut până în prezent: **Selma Lagerlöf** (1909 - Suedia), **Grazia Deledda** (1926 - Italia), **Sigrid Undset** (1928 - Norvegia), **Pearl S. Buck** (1938 - SUA), **Gabriela Mistral** (1945 - Chile), **Nelly Sachs** (1966 – Germania), **Nadine Gordimer** (1991 – Africa de Sud), **Toni Morrison** (1993 - SUA), **Wisława Szymborska** (1996 - Polonia), **Elfriede Jelinek** (2004 - Austria), **Doris Lessing** (2007 – Regatul Unit), **Herta Muller** (2009 - Germania), **Alice Munro** (2013 - Canada), **Svetlana Aleksievici** (2015 - Belarus), **Olga Tokarczuk** (2018 - Polonia). Nici în cultura națională femeia nu a fost ignorată. Personaje ca **Vidra**, **Vitoria Lipan**, **Maitreyi**, **Dra. Christina**, **Mara**, **Smaranda**, **Catrina Moromete**, **Ela Gheorghidiu**, **Otilia Mărculescu**, *defilează* în operele literare, reușind să aducă în prim plan dorința de autodepășire, ambiția și determinarea, curajul de a inova, îmbrăcându-le într-un parfum de grație și de mister, de grijă și de senzualitate, de reușită.

Și dacă, în calitate de personaje, femeile din operele literaturii române au reușit să se facă remarcate, nici scriitoarele nu se vor lăsa mai prejos, lista autoarelor consacrate precum: **Veronica Micle**, **Hortensia Papadat-Bengescu**, **Cella Serghi**, **Lucia Demetrius**, **Henriette Yvonne Stahl**, **Elena Farago**, **Otilia Cazimir**, **Magda Isanos**, **Ana Blandiana**, fiind împrăștiată de mai noile apariții: **Ileana Vulpescu**, **Rodica Ojog-Brașoveanu**, **Ioana Pârvulescu**, **Gabriela Adameșteanu**, **Alice Năstase**, **Aurora Liiceanu**, **Adriana Babeți**, **Doina Ruști** sau controversata **Irina Binder** (despre care criticul **Paul Cerna** afirma: *Din punctul meu de vedere, ceea ce scrie Irina Binder n-are legătură cu literatura. Dar e un fenomen inevitabil.*)

Este cea mai simplă, comodă, confortabilă, perioadă istorică pe care umanitatea o traversează. Primim lucruri, beneficii, pentru care alții au luptat și au murit.

De-a lungul timpului, femeia a făcut demersuri pentru a se impune în societate, ajungând astăzi să reprezinte un pilon puternic al comunității. Femeile au luptat pentru imaginea unei ființe nobile, demne, capabile să întreprindă și să desfășoare activități importante din punct de vedere social, cultural și politic. Au demonstrat că dincolo de a fi gospodine, mame și soții, sunt capabile să facă performanță în toate domeniile de activitate, inclusiv armată, tehnologie, informatică, cercetare.

Văzându-le exemplul, este cert că femei puternice și curajoase există în întreaga lume, iar unele dintre ele au scris istoria. Ce au în comun? Faptul că nu au renunțat la visurile și

pasiunile lor, având încredere în ele însele. Nu se știe niciodată cum și cine se va face remarcant, deoarece, așa cum **Gilbert Keith Chesterton** afirma: *fiecare generație este convertită de sfântul care o contrazice cel mai vehement.*



Citat despre:
Femeie



Rūmī
Mistic persan și islamic

Femeia nu este sexul slab.
E cel mai nobil dintre cele două, prin
puterea sa de sacrificiu, de suferință în
tăcere, de umilință, credință și cunoaștere.

 **citate.ro**
"Sursa ta de citate"

Marin Sorescu – Zenitul poeziei românești

Prof. Simona Mirică,
Liceul Tehnologic „Toma Socolescu” Ploiești

Schimbarea paradigmei procesului instructiv-educativ, prin centrarea pe competențe și pe nevoile reale ale elevilor, creează contextul ideal utilizării metodelor moderne interactive. În același timp, educația nonformală reușește să aprofundeze ideea învățării continue, să desăvârșească procesul de dezvoltare multilaterală a omului.

Proiectul Educațional Interjudețean *Aleea Scriitorilor* a constituit astfel un prilej de a implica elevii într-o activitate diferită de tiparul clasic al lecțiilor de limba și literatură română. După aplicarea și discuțiile pe baza chestionarelor de lectură, Marin Sorescu a fost scriitorul ales pentru etapa Creativitate, imaginație, lectură.

Sub îndrumarea doamnei bibliotecar Elena Vasile, în colaborare cu profesor documentarist Mihaela Ene, alături de elevii clasei a X-a profesională de la Liceul Tehnologic Toma Socolescu Ploiești, am inițiat o serie de activități culturale interdisciplinare.

Pentru început, elevii s-au apropiat de Marin Sorescu descoperind aspecte legate de viața și opera scriitorului român. Le-au fost prezentate volumele de poezii „La lilieci”, operă de inspirație etnofolclorică, o adevărată monografie a satului oltenesc. Am dezbătut ideea cărții „La Lilieci”, despre care Marin Sorescu spunea că „*s-a născut din dorul de țară, care – pentru mine – , s-a manifestat foarte concret: eram obsedat de primele amintiri legate de locurile unde m-am născut. (...) Este o carte autobiografică. Un omagiu – cuvântul nu e prea expresiv – adus satului, părinților și fraților mei.*”

După lectura unor fragmente, am vizionat dramatizări interpretate de „Tinerii debutanți români” și de actori români (Ioana Calotă Philippide, Ilie Gheorghe etc), pentru a putea realiza o comparație de viziune. Ulterior, ne-am orientat atenția spre opera dramatică a scriitorului. Elevii au povestit legenda biblică a profetului Iona, ce care stă la baza piesei cu același nume; aceștia au fost surprinși de ilustrațiile create chiar de Marin Sorescu și au acceptat provocarea de a realiza ei desene pe baza piesei de teatru menționate anterior. Astfel, s-au axat pe ilustrarea unor concepte cheie, leitmotive întâlnite în text : singurătatea, captivitatea în burta

peștelui, dorința de evadare, destinul, condiția omului copleșit de limite. Desenele au fost reunite în expoziția tematică din etapa a treia a proiectului - „Educația nonformală în imagini”.



Cunoscând mai bine universul liric al scriitorului, elevii au avut ocazia să observe spiritul parodic și aspectele ludice, specifice curentului neomodernist. Totodată, prin referințele la romanele scriitorului, au reușit să contureze o imagine a operei soresciene.

Valorificarea mijloacelor digitale a oferit ocazia elevilor de a-l vedea pe însuși Marin Sorescu recitând poezia dedicată poetului național Mihai Eminescu „Trebuiau să poarte un nume”, dar și poezia „Bărăgan”, fragment din emisiunea „Scriitori și pictori români” realizată de Lucia Negoită. Într-un interviu din 1993, Marin Sorescu explică alegerea titlului primului său volum de poezii „Singur printre poeți”(1963), prin raportarea la altă pasiune a sa – pictura. *„Pasiunile noastre își au sursa în copilărie și ne urmăresc, apoi – în rafale, sau c-o intensitate egală – toată viața. Desenam pentru că îmi plăcea conturul lucrurilor și odată am întârziat mult lângă un zugrav din Vâlcea, care picta o troiță, pentru fântâna „slobozită” de curând. Visam să ajung și eu ca acel meșter, să mi se dea pe mână o troiță, pentru răstignire. Nu pot uita mirosul de uleiuri și luciul culorilor proaspete pe lemnul geluit. N-am avut timp să mă fac pictor, dar nici nu m-am lăsat de tot – iarăși din lipsă de timp.”*





Aceste activități au înlesnit accesul elevilor la cunoașterea originală și creativă a unui scriitor român a cărui operă nu este studiată îndeajuns în timpul orelor de curs din cauza timpului limitat. Pe de altă parte, metodele interactive au contribuit din plin la o viziune extinsă și interculturală, deschizând noi orizonturi și întrebări despre complexitatea artei, despre condiția creației și a creatorului.

Povară

O carte mică,
N-am luat cu mine
Decât o carte subțire,
Așa ca o frunză. [...]

— Marin Sorescu



COORDONATORI INFO PH:

- Niculescu Mihaela-Oana, Bibliotecar C.C.D. Prahova
- Vasile Elena, Bibliotecar Liceul Tehnologic "TOMA SOCOLESCU", Mun. Ploiești

TEHNOREDACTARE ȘI GRAFICĂ:

- Minea Elena, Bibliotecar, Liceul Tehnologic Energetic "ELIE RADU", Mun. Ploiești
- Niculescu Mihaela-Oana, Bibliotecar C.C.D. Prahova

Notă: Responsabilitatea asupra conținutului textelor revine în totalitate autorilor acestora, conform legii.

ADRESA REDACȚIEI:

**Biblioteca Casei Corpului Didactic Prahova, Ploiești,
Strada Democrație Nr. 35;**

ADRESA EDITURII CCD PRAHOVA:

**Ploiești, Strada Democrație Nr. 35;
TELEFON / FAX: 0244/577.338
Web: www.ccdph.ro**

ISSN : 2285-2352

ISSN-L : 2285-2352